

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tecom Mican S.L.

Druga strona postępowania: Man Diesel & Turbo SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać za „dokument pozasądowy” zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1393/2007⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dokument całkowicie prywatny, mimo że nie został on wydany ani przez organ, ani funkcjonariusza publicznego o charakterze niesądowym?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie – czy za dokument pozasądowy można uznać jakikolwiek dokument prywatny, czy też dokument ten winien spełniać określone wymagania?
- 3) Również w przypadku gdy dokument prywatny spełnia określone wymagania, czy obywatel Unii może wnosić o doręczenie w trybie art. 16 obowiązującego rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r., jeżeli przystąpił już do dokonania doręczenia za pośrednictwem innego niż sądowy organu administracji publicznej, np. notariusza?
- 4) Wreszcie, czy należy uwzględnić na użytek art. 16 rozporządzenia nr 1393/2007, że współpraca ta ma skutki transgraniczne i jest niezbędna do zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego? Kiedy należy uznać, że współpraca ma „skutki transgraniczne i jest niezbędna do zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. L 324, s. 79)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d’instance de Dieppe (Francja) w dniu 8 maja 2014 r. – Facet SA przeciwko Jeanowi Henriemu

(Sprawa C-225/14)

(2014/C 223/13)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal d’instance de Dieppe

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Facet SA

Strona pozwana: Jean Henri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki⁽¹⁾, interpretowany w świetle dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽²⁾, zakazuje istnienia i stosowania w umowach kredytu klauzul standardowych dotyczących potwierdzenia przez konsumenta wykonania przez kredytodawcę jego obowiązków?
- 2) Czy zasada ogólna skuteczności prawa wspólnotowego oraz art. 22 dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki, interpretowany w świetle dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, stoją na przeszkodzie możliwości wykazania przez kredytodawcę wykonania jego obowiązków przedumownych i umownych poprzez same klauzule standardowe zawarte w umowach kredytu, dotyczące potwierdzenia przez konsumenta ich wykonania, bez przedstawienia sądowi dokumentów wydanych przez kredytodawcę i przekazanych kredytobiorcy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

⁽²⁾ Dz.U. L 95, s. 29.